

BLOKBUSTER
JOBS, GEEN RACISME

NIEUWSBRIEF

Deze nieuwsbrief komt enkele keren per jaar uit en wordt als pdf verstuurd. Inschrijven kan via news@blokbuster.be

16 oktober 2014
www.blokbuster.be

ANTIFABETOGING

in het kader van het Europees actieweekend tegen extreemrechts op initiatief van de Griekse antifascistische comités

ZONDAG 9 NOVEMBER
STALINGRADLAAN (MEGAFOON) BRUSSEL-ZUID

Platform ondertekenen? info@blokbuster.be

'Syndicalisten TEGEN Fascisme' onderschrijft de oproep

STOP FASCISTISCH GEWELD! JOBS, GEEN RACISME!

een initiatief van:

JEUNES

CHARLEROI & SUD HAINAUT

Bruxelles

Platform voor de betoging tegen extreemrechts en tegen racisme op 9 november in Brussel, in het kader van een Europees actieweekend op 8 en 9 november.

Zes jaar na het begin van de crisis hebben de laatste Europese verkiezingen opnieuw voor een schok gezorgd. Drie Griekse neonazi's een Hongaar en voor het eerst een Duitse neonazi raakten in het Europees Parlement verkozen. Ze vervoegen er andere extreemrechtse formaties rond het Franse Front National van Marine Le Pen die de verkiezingen in Frankrijk won.

Sinds het begin van de crisis is de werkloosheid in Europa bijna

verdubbeld, meer dan de helft van de Spaanse en Griekse jongeren zit zonder werk. Wie wel werk vindt, kent vaak onzekere jobs met mini-lonen voor een maxi-flexibiliteit. Bij ons zit een derde van de jongeren vast in tijdelijke contracten in de private sector. De crisis wordt overal als excuus gebruikt om het welzijn van de bevolking aan te pakken: loonsverlagingen (meer dan 30% in Griekenland), ontmanteling van openbare diensten (onderwijs, gezondheidszorg, kinderopvang, massale privatiseringen,...). De bescherming van de werkenden wordt vervangen door liefdadigheid.

De nieuwe regeringen willen dit beleid verderzetten en versnellen in België. De rechtse regering gaat over tot harde aanvallen op federaal vlak (verhoging van de pensioenleeftijd, indexsprong,...). De 99% van de bevolking moet betalen voor een crisis die zij niet

veroorzaakt hebben. De woede is dan ook enorm.

Racisme is onderdeel van de kapitalistische logica van verdelen om te heersen. Het establishment heeft geen oplossingen en voert een verdelend beleid waarbij bijvoorbeeld in Frankrijk racisme, seksisme of homofobie worden gebanaliseerd. De Europese Unie heeft er geen probleem mee om in Oekraïne met extreemrechts in zee te gaan of om een repressief beleid waarbij migranten, werklozen of bruggepensioneerden als het probleem worden voorgesteld.

Zelfs indien het Vlaams Belang bij de verkiezingen een zware slag kreeg en als de verschillende Franstalige extreemrechtse lijsten geen doorbraak kenden, betekent dit niet dat het probleem in België verdwenen is. De tactiek om racisme en extreemrechts te negeren, heeft nooit gewerkt. We moeten actie ondernemen. De geslaagde mobilisatie van 4 oktober verplichtte de neonazi's van Gouden Dageraad om zijn meeting verborgen te houden. De moorden op de antifascisten Clément Méric (Frankrijk) en Pavlos Fyssas (Griekenland), de toename van islamofobie geweld in Frankrijk, het geweld van Gouden Dageraad in Griekenland, de anti-zigeunerbrigades van Jobbik in Hongarije,... geven aan dat extreemrechts van provocatie naar geweld overgaat, tenzij we hen stoppen.

Met een offensieve mobilisatie voor onze rechten kunnen we afdwingen dat de verantwoordelijken voor de crisis de rekening betalen. Tegen de speculanten, bankiers en patroons die hun regeringen gebruiken om de factuur naar ons door te schuiven, moeten we verenigd de strijd voeren tegen alle vooroordelen die ons verdelen.

We kunnen enkel op de kracht van de jongeren en de georga-

niseerde arbeiders rekenen. De vakbonden moeten de hoop op een beter dagelijks leven vestigen doorheen collectieve strijd, een strijd die moet leiden tot een samenleving zonder uitbuiting en met een toekomst voor iedereen. Racisme en fascisme vormen een bedreiging voor onze capaciteit om deze strijd te voeren, we moeten racisme en fascisme dan ook bestrijden.

Er is een Europese oproep voor een actieweekend op 8 en 9 november. (9 november is de datum van de Kristalnacht, een gewelddadige pogrom tegen joodse winkels in nazi-Duitsland in 1938). Deze oproep komt van een Europese bijeenkomst in Athene in april op initiatief van Griekse antifascistische comités. Blokbuster, Jeunes Organisés et Combatifs – Brussel (JOC), Jeunes FGTB Charleroi Sud-Hainaut, Union Syndical Etudiante (USE) en Initiative de solidarité avec la Grèce qui résiste roepen op tot een betoging tegen racisme en tegen extreemrechts op 9 november 2014 in Brussel, aan de megafoon op het einde van de Stalingradlaan (Brussel Zuidstation) zodat we van 9 november een dag van Europees verzet tegen barbarij maken.

- **Internationaal verzet tegen racisme en besparingen**
- **Stop repressie en racisme bij de politie! Stop de etnische profilering!**
- **Stop de criminalisering van migranten!**
- **Voor werk, huisvesting en openbare diensten! Strijden tegen racisme, seksisme en homofobie!**

Eerste ondertekenaars: Blokbuster, JOC Bruxelles, Jeunes FGTB Charleroi-Sud Hainaut, Initiative solidarité à la Grèce qui résiste, USE, ...

website opgezet door de Griekse antifascistische comités:

<http://antifacoordination.com/>

Collaboratie, extreemrechts en de N-VA

De afgelopen dagen leek de kritiek op de nieuwe regering opmerkelijk veel te gaan over het aangebrande karakter van een aantal N-VA excellenties. Het klopt dat er in de N-VA een aantal figuren zitten met een verleden van steun aan collaboratiekringen, meer nog de partij komt voort uit deze traditie. Maar dit was ook al het geval, en had meer gewicht, toen de PS nog met de Volksunie in een zelfde regering zat. Enkele verduidelijkingen over de collaboratie, extreemrechts en de N-VA.

DE VLAAMSE BEWEGING EN DE COLLABORATIE

De collaboratie met de Duitse nazi-bezetting in 1940-44 was uiteraard geen puur Vlaamse aangelegenheid. Er waren regionale verschillen, ook in Vlaanderen zelf was dat het geval. Een studie van Huyse en Dhondt naar de afkomst van de collaborateurs stelde vast dat 62% Nederlandstalig was en 38% Franstalig, ongeveer eenzelfde verhouding als tussen Nederlandstaligen en Franstaligen in het land.

De reden waarom de Vlaamse collaboratie bekender is, heeft alles te maken met het bestaan van sterk georganiseerde uitdrukkingen hiervan. Meer bepaald was er het VNV dat over ongeveer 100.000 leden beschikte. Ter vergelijking: geen enkele Belgische partij komt vandaag aan dat aantal. Het VNV ging volop mee in de collaboratie, leverde oorlogsburgemeesters en stapte ook mee in de retoriek van de nazi's. VNV-leiders als Staf De Clercq schuwden de anti-Joodse uitspraken niet. Zo stelde hij in 1940: "Er is maar één oplossing. Zuivering van ons gehele volkslichaam. Totale en volledige uitschakeling van de jood uit het gezonde volkslichaam. (...) Wij zijn nationalist, dat wil zeggen, wij staan op de leer van ons volk, cultuur en bloed. De jood behoort niet tot ons volk, nog veel minder tot ons bloed. En hij heeft de cultuur die erop gericht is de christelijke cultuur te vernietigen. Wie niet werkt is een parasiet. Wie zag de jood ooit werken? De jood steelt, plundert, bedriegt, sjachert."

Dit was de retoriek van de leiders van het VNV. Na de oorlog werden heel wat collaborateurs vervolgd. De heropgerichte Vlaams-nationalistische kringen baseerden zich voornamelijk op dergelijke collaborateurs, gezien het gewicht van het VNV was dat niet verwonderlijk. Vanuit deze Vlaamse beweging die zich eerst in katholieke kringen hergroepeerde, ontstond de Volksunie en nadien het Vlaams Blok. Historicus Bruno De Wever stelde enkele jaren terug (naar aanleiding van een vorige collaboratierel als gevolg van een opiniestuk van zijn broer Bart): "Na de oorlog heeft de brede Vlaamse beweging de collaboratie inderdaad in haar schoot opgenomen, via vergoelijking en verzwijging. Vlaanderen kende een blad als 't Pallieterke, een historicus als Arthur De Bruyne, die sympathie en vlotte boeken schreef over collaborateurs. Er waren de IJzerbedevaart, dichters als Anton Van Wilderode, of de krant De Standaard, een trait-d'union tussen de democratische, katholieke intellectueel en de Vlaamse collaborateur."

Het feit dat een groot deel van de Vlaamse beweging voortkwam uit de collaboratie zorgde ervoor dat deze collaboratie steeds werd

Bob Maes (ex-VMO) met Ben Weyts en Theo Francken.
Foto gepubliceerd door AFF

goed gepraat en dat amnestie voor de collaborateurs een belangrijke eis was. Ook Bob Maes (de Zaventemse N-VA'er die destijds verantwoordelijk was voor de Vlaamse Militanten Organisatie, die bij haar ontbinding werd opgevolgd door de Vlaamse Militanten Orde van Bert Eriksson) bevestigde dit nogmaals toen hij op televisie Staf De Clercq goed praatte. Alleszins waren organisaties van collaborateurs zoals het Sint-Maartensfonds integraal onderdeel van de Vlaamse Beweging en deden organisaties en politici die zich hierop beroepten niet moeilijk over het karakter van dat Sint-Maartensfonds. In 2001 moest Johan Sauwens ontslag als minister nemen wegens zijn aanwezigheid op een feest van het Sint-Maartensfonds. Toen het Sint-Maartensfonds eind jaren 1980 van de Europese lijst van extremistische organisaties werd gehaald, gebeurde dit met steun van zowat alle Belgische Europarlementsliden.

Vandaag blijft er niet veel over de collaboratiekringen die stilaan uitgestorven zijn. Het Sint-Maartensfonds bestaat niet meer. Ook de Vlaams-nationalistische partijen hebben hun retoriek aangepast, bij Vlaams Belang kan de kandidaat-voorzitter bijna ongestraft neerbuigend doen over de IJzerwake en wordt amper nog gepleit voor amnestie. Idem bij N-VA. Dit betekent niet dat het collaboratieverleden niet meer aanwezig is, alleen is het belang ervan afgenomen.

Als Jambon verklaart dat de collaborateurs wel "hun redenen" hadden, maar dat hij zelf niet in die tijd leeft en er niet over oordeelt, volgt hij het standpunt van De Wever toen die in 2010 onder vuur werd genomen. De Wever verwees toen naar een uitspraak van de Franse president Mitterrand. "Of zoals François Mitterrand het zei toen men hem confronteerde met zijn verleden als ambtenaar in het collaborerende Vichy-regime: 'On ne tourne pas le dos à ce qu'on était, on change, c'est tout.'" Ook daar kan een rechtvaardiging van de collaboratie in gelezen worden. En ja, eens te meer kan De Wever naar de socialisten verwijzen om zijn standpunt goed te praten.

DE ENE VMO IS DE ANDERE NIET...

De aanwezigheid van Ben Weyts en Theo Francken op een verjaardagsfeest van Bob Maes werd aangegrepen om fors uit te halen. Er werd gesproken over een nazicollaborateur die bovendien verantwoordelijk was voor de VMO, een verboden privé-militie. Dat Bob Maes politiek gezien zo zwart als een stoof was, staat buiten kijf. De man was tijdens de oorlog als jongere lid van het VNV en de Nationaal Socialistische Jeugd Vlaanderen. Dat de Vlaamse Militanten Organisatie (de eerste begin jaren 1970 ontbonden VMO) niet dezelfde privé-militie als de Vlaamse Militanten Orde (de tweede VMO opgezet door de radicale neonazi's rond Bert Eriksson), klopt eveneens. Maar het maakt van de eerste VMO geen lieverdjes, het is geen toeval dat de militanten van de tweede VMO zich op deze traditie baseerden.

De rol van Bob Maes en andere VU'ers hierin was al langer bekend en vormde ook voor de PS geen probleem om meermaals in een regering met de Volksunie te stappen. Dat gebeurde overigens ook op een ogenblik dat Maes nog als senator voor de VU in het parlement zat. Dat was meer bepaald het geval voor de regeringen Tindemans II en Vanden Boeynants II.

Zonder de VMO van Bob Maes was ook de tweede radicale VMO van neonazi Bert Eriksson er niet gekomen. De tweede VMO is veroordeeld als privé-militie, maar ook bij de eerste VMO stelden zich heel wat juridische problemen door gevallen van geweld. Dit was geen onschuldig clubje, het was wel wat meer dan een 'plakploeg'. Net zoals veel N-VA'ers vandaag dubbelzinnig blijven over de collaboratie, is dat ook over andere gewelddadige episodes uit het verleden van de Vlaamse Beweging het geval.

EXTREEMRECHTS?

Kunnen we hieruit besluiten dat N-VA extreemrechts is? Niet alleen worden de collaboratie en het geweld van de eerste VMO goedgepraat, er zijn ook de foto's van Jambon die naar Le Pen gaat luisteren en eerder ook van De Wever samen met Le Pen. De vriendenclub van Theo Francken noemde zich naar het VNV. En er zijn de vele VB'ers die de overstap naar N-VA hebben gezet. Mogelijk wordt Jan Jambon als burgemeester van Brasschaat door zo'n overgelopen Vlaams Blokker van het eerste uur opgevolgd, met name Luc Sevenhans. Binnen de NSV (studentenclub van het VB) is er zowel sympathie voor hardere extreemrechtse stromingen

zoals Gouden Dageraad als voor N-VA.

Die elementen zijn allemaal aanwezig, maar toch waarschuwen we om de omschrijving 'extreemrechts' niet te minimaliseren. In essentie is de N-VA een kleinburgerlijke formatie, een politieke uitdrukking van kleine ondernemers die weg geconcentreerd worden door grote bedrijven en die zich afzetten tegen het establishment waar ze zelf maar al te graag tot zouden behoren. Een extreemrechtse kracht die haar posities ook wil afdwingen met straatgeweld, wat bij het VB wel aanwezig was, is N-VA niet. Sommige N-VA'ers, zoals Francken, doen denken aan de rechtse populistische Wilders of de Deense Volkspartij.

Met het populistische discours kan de N-VA een breder ongenoegen electoraal vertalen waardoor er ook figuren van diverse pluimage worden aangetrokken. Van voormalige Vlaams Bloklers tot liberale Porsche-liefhebbers. De aanwezigheid van extreemrechtse elementen volstaat niet om de partij volledig als extreemrechts te bestempelen.

De N-VA is nog steeds een kleinburgerlijke partij, die de mening vertegenwoordigt van de kleine bazen in Vlaanderen. O.a. het "gezonde verstand" dat zegt dat wanneer het in Vlaanderen minder goed gaat, "we" dan moeten stoppen de "socialistische politiek" in Wallonië te subsidiëren. De wil ook om af te raken van een aantal (of alle) beschermingsmechanismen op de arbeidsmarkt, zonder oog voor het behoud van het kapitalisme als systeem... De N-VA combineert die eisen van Voka – een zakelijk en cijfermatig Vlaams-nationalisme gebaseerd op economisch egoïsme – met een meer romantische vleugel van historische Vlaams-nationalisten.

WEG MET DEZE REGERING!

De kritiek op Jambon en Francken is gebaseerd op correcte elementen. Maar door de aandacht quasi alleen hierop te vestigen dreigt de discussie over het asociale karakter van de rechtse regering al gauw naar het communautaire terrein verlegd te worden, iets wat de PS al enige tijd doet. Het ontslag van Jambon en Francken zou niet volstaan om een einde te maken aan de openlijke aanval op alle sociale verworvenheden die door deze rechtse regering is ingezet. Het probleem is niet dat er enkele rotte appels in de regering zitten, het probleem is dat het volledige beleid tegen onze belangen ingaat. De aanvallen treffen ons allemaal, zowel Vlamingen als Franstaligen, zowel werkenden als uitkeringstrekkers. Het zal er op aankomen om allen samen in verzet te gaan tegen deze regering van de rijken.

N-VA beseft dat er een probleem is...

N-VA doet lacherig over de kritiek na de collaboratie-uitspraken van Jambon, het bezoek van Francken en Weyts aan het verjaardagsfeest van Bob Maes en andere gelijkaardige incidenten. Volgens N-VA gaat het om een campagne van extreemlinks.

Die officiële versie wordt op wel erg pijnlijke wijze tegengesproken door de perikelen rond de opvolging van Jan Jambon als burgemeester van Brasschaat. Iedereen, ook hijzelf, ging ervan uit dat Luc Sevenhans de grootste kans maakte om Jambon op te volgen. Dat Sevenhans als Vlaams Blokker

van het eerste uur na een periode als onafhankelijke overstapte naar N-VA, hoefde toch geen bezwaar te vormen.

Blijkbaar dacht de N-VA-leiding daar anders over. Niet Sevenhans maar de illustere Koen Verberck wordt de nieuwe burgemeester. Gazet van Antwerpen schreef: "Volgens bronnen binnen de N-VA was het na al die relletjes niet opportuun om iemand met een verleden van Vlaams Belang aan het hoofd te zetten in Brasschaat." Ze citeerden: "Dat zou slecht zijn voor de perceptie." Sevenhans was ontgoocheld: "ik voel me geschoffeerd".

Vlaamse spreekwoorden voor N-VA

“Wie bij de hond slaapt, krijgt zijn vlooiën”

Met alle Vlaams Belangers die naar N-VA overstapten, is ook een deel van de retoriek uit die kringen overgestapt. Dat blijkt onder meer uit de wijze waarop staatssecretaris van asiel Theo Francken naar asielzoekers kijkt. Zijn eerste boodschap was meteen dat er 1.000 plaatsen bij moeten komen om asielzoekers sneller te “verwijderen”. Vervolgens werd gewezen op zijn Vlaams Nationale Vriendenclub (VNV, zoals de collaboratiepartij) en tenslotte werd de aandacht op de weinig subtiële commentaar van Francken over onder meer Marokkaanse migranten in ons land gevestigd.

“Wie zich te hard aan een zwarte stoof warmt, verbrandt zijn gat”

De lofbetuigingen voor voormalige collaborateurs zoals Bob Maes zijn geen toeval. N-VA is deels opgebouwd vanuit de kringen van collaborateurs die destijds de Volksunie hadden opgezet. Het electorale succes van N-VA zorgt voor een gevoel van onoverwinnelijkheid, anders gezegd: arrogantie, waardoor de partijtop denkt dat alles kan. De heisa rond het verjaardagsfeest van Bob Maes geeft aan dat dit niet het geval is. Moesten groepen als Sint-Maartensfonds vandaag nog bestaan, dan zouden die banden overigens veel evidenter duidelijk zijn.

Wie alvast gebruikt maakte van de aandacht voor de extreemrechtse kantjes van N-VA-prominenten was een immer gretige Filip Dewinter. Die zorgde er in 2001 ook al voor dat beelden van Johan Sauwens op een feest van Sint-Maartensfonds uitlekten. In DSWeekblad had Dewinter het over gesprekken uit 2004 met De Wever. “Ooit zat hij in de stoel waarin u nu zit. Samen met zijn beschermheer Rudi Van der Paal (de legendarische moneyman van het Antwerpse Vlaams-nationalisme, red.) onderhandelde Bart De Wever hier begin 2004 over een overstap. Financieel was hij net niet berooid. Hij betoonde interesse, maar stelde ook zijn eisen. Hij wilde bijvoorbeeld dat het Vlaams Blok sommige zaken anders aanpakte. (...) Wij geloofden niet in hem, we dachten niet dat we hem konden gebruiken. Bovendien wilde Marie-Rose Morel hem er niet bij.”

Van Athene tot Brussel, geen ruimte laten voor neonazi's!

Op 4 oktober vond in Brussel een strijd bare betoging tegen extreemrechts plaats. Zowat 500 voornamelijk jongeren betoogden tegen een meeting met Gouden Dageraad in ons land. De komst van Europarlementsleden en medewerkers van die Griekse partij van gewelddadige neonazi's naar Brussel leidt tot een hernieuwde activiteit van lokale neonazi's.

De meeting was daar een uitdrukking van en eerder was er een protestactie aan de Griekse ambassade in Brussel waarbij Gouden Dageraad op de steun van onder meer Udo Voigt (NPD), Nick Griffin (ex-BNP) en Belgische neonazi's van Nation en Autonome Nationalisten kon rekenen. Voor hun meeting van gisteravond werd de luwte opgezocht. De plaats van het gebeuren werd pas op het laatste moment via GSM verspreid, een methode die eerder ook door de neonazi's van Blood&Honour werd toegepast voor hun bijeenkomsten. Het maakt duidelijk dat ze zelf beseffen dat er geen brede maatschappelijke steun voor hun ideeën en praktijken is. Ook geeft het aan dat ze bang zijn voor het antifascistisch protest.

Dat laatste is volkomen terecht. Zo bleek gisteren in Brussel waar een snel bij elkaar geroepen antifascistische betoging een 500-tal mensen op de been bracht. Er was opnieuw een vlotte samenwerking tussen de linkse jongerengroepen zoals JOC, USE (FGTB-Jeunes), Actief Linkse Studenten en anderen. De betogers riepen slogans in het Frans, Nederlands, Italiaans, ... Met ook een

Italiaanse spreker van Casa Pound op de meeting met Gouden Dageraad werd die alvast in zijn eigen taal van antwoord gediend. Blokbuster was aanwezig met een Nederlandstalige delegatie van jongeren en syndicalisten.

Het is niet omdat het Vlaams Belang een electorale opdoffer kreeg en Franstalig extreemrechts er bij de verkiezingen niet aan te pas kwam, dat het gevaar geweken is. De opmars van het Griekse Gouden Dageraad sterkt ook het zelfvertrouwen van neonazi's in ons land. Bovendien zorgt de uitdiepende crisis van het kapitalisme voor scherpere polarisering tussen arm en rijk met een groeiende laag die volledig uit de boot valt. Het kapitalisme leidt tot ellende en wanhoop waarop extreemrechts als schimmels kan teren. Ook bij ons is daar een zekere ruimte voor. Het komt erop aan om de ruimte af te blokken voor ze groter wordt. Dat kan met een antifascistische campagne die ook meteen ingaat tegen de voedingsbodem van extreemrechts, zowel de electorale façade van traditioneel extreemrechts zoals bij het VB als de meer extremistische neonazi's.

De betoging werd aangegrepen om de mobilisatie naar een volgende antifascistische actie te starten. Op 9 november is er in Brussel een betoging in het kader van een Europese actiedag en in het kader van de herdenking van Kristallnacht 1938 (de vernieling van joodse winkels door de nazi's, het begin van de fysieke uitroeiingscampagne). Afspraak op 9 november om 15u aan Brussel Zuid, Stalingradlaan.

Neonazimeeting vond in Antwerpen plaats

Op 4 oktober vond een meeting van neonazi's plaats. In de traditie van Blood&Honour werd de locatie tot op het laatste moment geheim gehouden. Deelnemers vernamen de details via SMS. Op de meeting spraken onder meer woordvoerders van het Griekse Gouden Dageraad, de partij van neonazi's die in opspraak kwam door herhaaldelijk geweld en zelfs de moord op migranten en op de antifascistische rapper Pavlos Fyssas. Verder werd er ook gesproken door iemand van Casa Pound, een Italiaanse groep die zichzelf uitdrukkelijk als fascistisch omschrijft.

De meeting vond niet plaats in Brussel of Bergen zoals aanvankelijk werd aangenomen. Het AFF maakte bekend waar wel werd verzameld. Er werd naar Antwerpen getrokken naar café het Waagstuk in de studentenbuurt, een café waar ook de studenten van het Vlaams Belang – de Nationalistische Studentenvereniging – wel eens welkom zijn. Exact een jaar geleden vond in hetzelfde café de openingscantus van die NSV plaats. Onder

de via facebook aangemelde aanwezigen toen onder meer toekomstig VB-voorzitter Tom Van Grieken.

Op de neonazimeeting van afgelopen weekend waren er naargelang de bronnen 20 tot 200 aanwezigen. Résistances.be had het over een 20-tal aanwezigen. Bij de neonazi's zelf viel het cijfer van 60 (Autonome Nationalisten) en 200 (N-SA) te noteren. Dat ligt wel heel ver uit elkaar, maar alleszins is het duidelijk dat er geen 200 mensen in het vermelde café binnen raken. Blijkbaar is er tussen N-SA en AN een opbod in loyaliteit tegenover de Griekse voorbeelden.

Zoals we opmerkten na de Europese verkiezingen wordt de vooruitgang van Gouden Dageraad aangegrepen door marginale groupuscules in ons land om zich aan op te trekken. Dat is exact wat we afgelopen weekend zagen met de meeting van Gouden Dageraad. Dit kan een gevaar vormen met pogingen van N-SA of AN om verder te gaan en publieke activiteiten aan de dag te leggen of linkse bijeenkomsten te verstoren.

Neonazi's richten zich tegen JOC

De pogingen van Gouden Dageraad om in ons land een steunpunt uit te bouwen, onder meer rond de Europarlementairen van deze Griekse neonazipartij en hun medewerkers, versterken het zelfvertrouwen van marginale neonazi's uit onze contreien. De roep dat vreemdelingen niet politiek actief mogen zijn in ons land, een van de beruchte 70 punten van het Vlaams Blok destijds, wordt al gauw vergeten.

De ene neonazigroepering in ons land is al wat marginaler dan

de andere. Gouden Dageraad lijkt nog geen kant gekozen te hebben in de stammetwisten tussen de diverse neonazi's. Komende zaterdag zullen ze allemaal van de partij zijn op een meeting waarop Gouden Dageraad naast het Italiaanse Casa Pound, zelfverklaarde aanhangers van het 'fascisme van de 21ste eeuw', zal spreken.

De oproep voor de actie van 4 oktober was niet naar de zin van de neonazi's. Heldhaftig trokken ze als een dief in de nacht naar het Brusselse lokaal van de JOC (Jeunes Organisés et Combatifs)

om er graffiti aan te brengen als ook een sticker van de Nederlandse groupuscule 'Nationale Socialistische Aktie' (NSA, niet te verwarren met N-SA bij ons) die al enige tijd niet meer bestaat.

Na de actie volgde een nieuw geval van graffiti, nu met de slogan: "VMO, goed zo". Eerder werd ook aan het ABVV-gebouw in Antwerpen VMO-graffiti aangebracht. De daders moeten niet te ver gezocht worden, de Autonome Nationalisten van Chris Berteryan waren op de meeting van Gouden Dageraad en worden gekenmerkt door nostalgie naar de tijd van de VMO.

Laat het duidelijk zijn: iedere aanval op één van de antiracistische organisaties is een aanval op alle antifascisten. Wij zijn solidair met de vrienden van de JOC. Laat ons verhinderen dat ze verder terrein proberen in te nemen, voor deze neonazi's is er geen plaats in onze wijken of op onze straten!

artikel van het AFF

WAT JE NIET MAG LEZEN VAN 'RECHTSACTUEEL'

Het portret van het Vlaams Belang in dS Weekblad waar wij gisteren uit citeerden bevat nog een andere opmerkelijke passus. Onze vriend (grapje) Rob Verreycken wilde die onder de aandacht brengen op de RechtsActueel-website, maar het artikel van Rob Verreycken werd er verwijderd. Met Google Cache konden we het artikel toch nog opvissen (foto).

dS Weekblad over Tom Van Grieken, enig kandidaat Vlaams Belang-voorzitter: "De folklore van de IJzerwake doet zijn hart niet sneller slaan. 'Don't mention the war. (lacht) De EHBO-post is daar het belangrijkste, kwestie van de oudjes tijdig te kunnen bijstaan.' Dat hij ooit met het uitdelen van Zwan-worstjes een halal schoolbarbecue verstoorde, spijt hem zeer. 'Van die mediastorm ben ik echt niet goed geweest. Zelfs mijn moeder belde ongerust.' De ontmoeting met Udo Voigt, de voorman van de extreemrechtse NPD, lacht hij weg. 'Dat was een vergissing van de toenmalige NSV-leiding. Die oude neonazi's hebben meer haar dan hersencellen.'"

Voor Rob Verreycken is dat drie keer heiligschennis. De uitspraken van Tom Van Grieken over de IJzerwake, het uitdelen van Zwan-worstjes en de ontmoeting met Udo Voigt: Rob Verreycken citeert het telkens in een vet lettertype. Om er dan nog aan toe te voegen: "In een eerder vraagesprek liet Van Grieken ook al weten: 'We moeten af van het extreem-rechtse etiket.' Intussen laten ook andere leden van de nieuwe garde van het Vlaams Belang zich niet onbetuigd. In een recent interview met Het Belang van Limburg liet Chris Janssens onlangs weten: 'We moeten een beleidspartij worden'."

Voor Rob Verreycken – die toegang heeft om rechtstreeks iets te posten op RechtsActueel – is Tom Van Grieken niet rechts-radicaal

genoeg, en bij de bezoekers van RechtsActueel, die doorgaans aan de rechterkant van het Vlaams Belang en het leven daarbuiten staan, zullen deze uitspraken van Tom Van Grieken ook niet in goede aarde vallen. Vandaar dat het artikel verwijderd is. RechtsActueel-hoofdredacteur Bert Deckers heeft dan wel zijn ontslag gekregen als Vlaams Belang-personeelslid, hij is niet rancuneus tegenover het Vlaams Belang.

Moet Rob Verreycken zich echt zorgen maken? Wegens niet-schoolese activiteiten heeft hij er meer jaren over gedaan dan strikt noodzakelijk, maar Tom Van Grieken heeft communicatie gestuurd aan de Plantin Hogeschool in Antwerpen. De kans is groot dat hij daar onthouden heeft dat je je boodschap moet aanpassen voor het publiek dat je wil bereiken. In Dag Allemaal van 30 september 2014 toonde Tom Van Grieken zich nog softer dan in dS Weekblad van 11 oktober 2014. In Dag Allemaal zei Tom Van Grieken – en dat werd de titel boven het interview in Dag Allemaal – "Eigenlijk ben ik gewoon een zachtgekookt eitje". Vrijdagavond was Tom Van Grieken voor zijn 'Tom op toer' in Vlaams Huis De Klokke in Duffel (foto). We hebben hem daar dat van dat zachtgekookt eitje niet horen herhalen.

Laatste oproep: zaterdag SAF-MOMENT

Komende zaterdag, 18 oktober, is er het SAF-Moment in het Bondsgebouw (Ommeganckstraat 47, Antwerpen). Dit is een belangrijk initiatief omdat het antifascisten van diverse achtergronden en leeftijden kan bijeenbrengen. De mogelijkheid van een extreemrechtse tegenactie is niet uitgesloten, waakzaamheid is dus geboden. Aarzel niet om aan deze avond deel te nemen, vanaf 18u.